

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1146 Budapest Ajtósi Dürer sor 27/A.

www.odfsz.hu

Mozsár István
Mb. főigazgató

Ikt.: 55/2011.

Tárgy: Szabadság kiadása

Magyar Állami Operaház
1061 Budapest
Andrássy út. 22.

Kedves István!

Sajátosak ezek a levelezések, akár Mikes Kelemennek is gondolhatnám magam. De hát ez a sorsom.

Az utazási bérlet-juttatással kapcsolatban írt soraid késve érkeztek hozzánk, épp ezért már a kérésedet semmiképp nem tudtuk teljesíteni, ezért szakszervezetünk megvásárolta az álláspontunk szerint a KSZ alapján június hóban még mindenképp járó, a munkába járás ingyenességét biztosító kétnapos bérletet közalkalmazott tagjai számára.

Természetesen továbbra is bízunk abban, hogy még ha nem is áll szándékában a munkáltatónak ennek megtérítése, de együtt érző s jogkövető magatartást tanúsítva szakszervezetünk számára a benyújtott számla ellenében az azon szereplő összeget kifizeti.

Egyébként erre a forrás úgy tűnik biztosított, mivel az 5/2011. sz. főigazgatói utasítás igen racionálisan igyekszik szabályozni a jövőre vonatkozóan az Operaház gazdálkodását, tehát bőven akad forrás a csekélynek mondható összeg térítésére. Sajnálatos, hogy nevezett utasítás nem korábban került kiadásra.

Bizonyára tudod, hogy több tagunk a munkáltató felhívását visszautasítva nem volt hajlandó a szabadságát a munkáltató által meghatározott időintervallumban kivenni. Egyébként nem igazán értem, hogyha a munkáltató kötelezi a munkavállalóját arra, hogy a szabadságát kivegye, akkor azt a munkavállalónak miért kell kérelmeznie.

Az a minimum, hogy a munkáltatónál kétfajta szabadság kiadását nyilvántartó nyomtatvány legyen. Az egyik az, amin a munkáltató közli a munkavállalóval, hogy mettől meddig óhajtja részére a szabadságot kiadni, a másik pedig az, amin a munkavállaló fordul ez irányú kérelemmel a munkáltató felé.

Így egyértelműen és bármikor ellenőrizhető, hogy úgy a munkáltató, mint a munkavállaló a szabadság kiadásánál, ill. a szabadság kérelmezésénél megfelelően járt-e el. Jelen esetben ez semmiképp nem mondható el, hiszen, a munkáltató diszkrét kényszerrel – mivel az aktusnál jelen voltam – bírta rá az énekkar javarészét, hogy önként és dalolva vegye ki a szabadságát, kivéve azt a 33 főt, aki erre nem volt hajlandó.

Ehhez képest számomra érthetetlen, miképpen nyilatkozhat úgy a munkáltató képviselője, hogy teljesen független e tekintetben a munkavállaló akarata, a szabadságot ő kiadottnak tekinti.

A munkáltató által kiadott szabadság feltételeit az Mt. 134.§-a részletesen szabályozza, amelyet sajnálatos módon dr. Kovács Zsófia csak a munkáltató számára kedvező passzusaira hivatkozva említett. Pl. megfeledezett arról, amely mindjárt az (1) bekezdésben szerepel, hogy a munkáltató által kiadott szabadság esetében a munkavállalót előzetesen meg kell hallgatni. Azt is elmulasztotta közölni, amit az említett paragrafus (5) bekezdése rögzít,

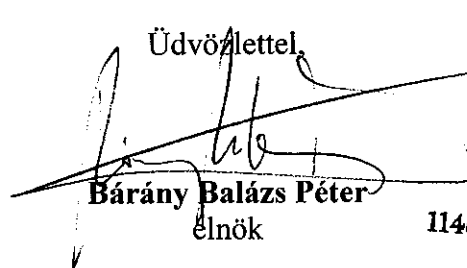
miszerint is a szabadság kiadásának időpontját a munkavállalóval legkésőbb a szabadság kezdete előtt 1 hónappal közölni kell. Az időpontot a munkáltató csak rendkívül indokolt esetben változtathatja meg, és a munkavállalónak ezzel összefüggésben felmerült kérté, illetve költségeit köteles megtéríteni.

Rendkívül indokolt esetről nem tudok, arról pedig a munkavállaló nem tehet, hogy szakszervezetünk többszöri felhívása, intelme ellenére ez év január 1-től számítottan a mindenkori regnáló vezetés részéről az események tükrében úgy tűnik, nem volt szándék a KSZ meghosszabbítására. Pont ellenkezőleg: azt tervezték, hogy a KSZ lejártát követő időszakot fel lehet használni az ez ideig vitatott kérdéseknek a munkáltató tetszése szerinti megválaszolására. Példa erre a kényszerszabadság kiadása az évadbúcsúztató napján.

Csak remélni tudom, hogy az utóbbi mondatomban megfogalmazottak csak víziók, és erre a legjobb cáfolat a jövő héten sorra kerülő tárgyalás eredménye lesz.

Budapest, 2011. június 30.

Üdvözlettel,

Bárány Balázs Péter
elnök

1146 BP., AJTÓSI DÜRER SOR 27/A.